

ת"פ 15555/06/19 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רמלה נגד יגאל ממיסטוולוב

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 15555-06-19 מדינת ישראל נ'
ממיסטוולוב(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל
משטרת ישראל
תביעות שלוחת רמלה
באמצעות ב"כ עוה"ד חן זערור

המאשימה

נגד
יגאל ממיסטוולוב (עציר)
באמצעות ב"כ עוה"ד איתי בן נון

הנאשם

גזר - דין

א. כתב-האישום:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום המייחס לו עבירות של **גניבת רכב** לפי סעיף 413ב לחוק העונשין התשל"ז - 1977 **ונהיגה תחת השפעת סמים**, לפי סעיף 62 (3) לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961.

בתאריך 4.6.19 בשעה 03:00, השאיר בעל רכב את רכבו מונע, ויצא ממנו אל כספומט הממוקם בסמוך.

הנאשם נכנס אל הרכב המונע והחל בנסיעה.

בעל הרכב, אשר הבחין בנעשה רץ לעברו, ניסה לפתוח את דלת הנהג, אך הנאשם המשיך בנהיגתו וגנב את הרכב.

אותה עת, נהג הנאשם ברכב בהיותו תחת השפעת סמים.

בשעה 04:44, אותר הנאשם, בעודו ישן ברכב הגנוב, אשר ניזוק בחלקו הקדמי ובגלגל הקדמי ימני (ראו תמונות הרכב הניזוק - במ/3).

ב. מתחם ענישה:

התכליות העומדות אחר העבירות אותן ביצע הנאשם הינן כדלקמן:

בכל הקשור **לגניבת הרכב**, מניעת הפגיעה ברכוש הזולת, מניעת גניבת רכבים, מניעת הנזק הישיר הנובע לבעלי רכבים מאותה גניבה, דרך הפגיעה בתחושת הקניין והביטחון האישי של בעל הרכב וכלה בנזק העקיף הנובע מן התופעה לחברה כולה.

ביחס **לנהיגה תחת השפעת סמים**, התכלית היא מניעת הסיכון המוחשי והברור לעוברי הדרך ולכלל הציבור מנהיגה מסוכנת שכזו.

במקרו, אני סבור, כי יש לקבוע מתחם אחד, כולל, למתואר בכתב-האישום, משום שמדובר בעבירות, אשר גובשו נוכח התנהגות עבריינית רציפה אחת.

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס למתואר בכתב-האישום הינו בין **8 - 18 חודשי מאסר בפועל**.

אפנה אל פסקי הדין הבאים, אותם יש לקרוא בשינויים המחויבים:

ע"פ 7163/13 **כסאווי נגד מדינת ישראל** (3.8.14): גניבת רכב, שלוש עבירות של סיוע לגניבת רכב, אושר מתחם שבין 12 - 30 חודשי מאסר לכל אחת מן העבירות, אך באותו מקרה מדובר בחבירה יחד, מתוכננת ומורכבת של גניבות רכבים.

רע"פ 2011/10 **בדרן נגד מדינת ישראל** (10.2.10) גניבת רכב אחת וניסיון גניבה, נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, תסקיר חיובי נגזרו - 8 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 61853-01-13 **דעמה נגד מדינת ישראל** (7.4.13) - 15 חודשי מאסר בפועל בגין גניבת רכב אחת, נהיגה פוחזת ושב"ח.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 26049-12-12 **אל טורי נגד מדינת ישראל** (24.2.13) - גניבת רכב - בית-המשפט המחוזי המליץ למערער לחזור בו מן הערעור, וכך נעשה, נדון ל - 12 חודשי מאסר בפועל, הגם שדובר בנאשם צעיר, בעל תסקיר

חיובי.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 39243-03-17 **נאתי נגד מדינת ישראל** (19.9.17) - גניבת רכב, זיוף סימני זיהוי, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה, ללא ביטוח, הפרעה לשוטר, הליך שיקום מוצלח, נדון ל - 9 חודשי מאסר בפועל.

ג. שיקולי ענישה:

העבירות אותן ביצע הנאשם חמורות.

מעבר לחומרה הרגילה הנודעת לעבירה של גניבת רכב, **העולה כדי מכת מדינה**, ומחייבת ענישה המרתיעה הן את היחיד והן את הרבים, חומרת יתר יש לייחס במקרנו לעובדה שהנאשם נהג ברכב **תחת השפעת סמים**.

בנהיגתו תחת השפעת סמים, סיכן הנאשם את שלום הציבור ובנס לא אירע אירוע מצער.

בנוסף, קיימת מידה של תעוזה עבריינית במעשיו של הנאשם, ונקל לשער את הרגשתו הקשה של בעל הרכב, אשר ראה את הגניבה מתרחשת לנגד עיניו, עת רדף אחר רכבו המתרחק וידיו על ראשו.

הוסף לכך, את העובדה שלחובת הנאשם **עבר פלילי הכולל 13 הרשעות קודמות** (במ/1).

לחובתו עבירות מתחום **הרכוש, הסמים** והאלימות.

הנאשם **ריצה עונשי מאסר** בפועל לתקופות שונות: 8 חודשים, 5 חודשים, 14 חודשים, 12 חודשים. כל אלו לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבריינות.

לחובתו, בין השאר, עבירה הנוגעת לרכבים, **גניבה מרכב** (ההרשעה השנייה).

יחד עם זאת, לזכותו ניתן לומר, כי **הרשעתו האחרונה הינה בגין עבירה משנת 2008**, כלומר ניתן לאתר **התמתנות עבריינית מסוימת במשך עשור**.

לחובתו של הנאשם **14 הרשעות תעבורה** (במ/2).

שמעתי את **עדות אמו**, אשר מסרה כי היא מבקשת כי הנאשם יזכה לטיפול. היא הסבירה כי הסיבה לאירוע היא

השימוש בסמים של הנאשם, נוכח מותו המצער של אביו (עמוד 7 שורות 9 - 11).

אכן, עיון **בתעודה רפואית** (במ/4) מלמד, כי בתאריך 2.6.19 (**יומיים לפני המתואר בכתב-האישום**) הגיע הנאשם לבית-החולים, שם נרשם "**אביו נפטר לפני שבוע. שימוש בסמים...**החולה עזב ביום אשפוז זה את בית חולים ללא אישור...". מבלי שיש בנסיבות אלה כדי להוביל להקלה משמעותית בגזר-דינו, שכן אין בהן כל תירוץ למעשי עבריינות, אך בהחלט יש לשקול את הנסיבות שקדמו למעשה במיוחד עת מדובר בנאשם שמשך כעשור לא ביצע מעשים פליליים.

עוד אפנה לתחלואיו של הנאשם, כעולה מהתעודה הרפואית, שמפאת צנעת הפרט לא אפרטם.

הנאשם הודה, לא ניהל משפט, **חסך זמן ציבורי ניכר**.

המסקנה היא כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בצורה מידתית בתוך המתחם, כאשר הרף התחתון הנ"ל שמור לצעירים, נעדרי עבר פלילי, אשר עברו תהליך שיקומי, אך לא לנאשם העומד בפניי, שהוא בעל עבר פלילי (הגם שבעשור האחרון לא ביצע עבריינות) שלא עלה על דרך שיקומית, אך מנגד יש לשקול במידה מסוימת את מצב הדברים האישי בו שהה אותה עת אשר הוביל אותו לשימוש בסמים נוכח הטרגדיה שחווה, כעולה מן המסמך הרפואי וכן את ההודאה והחיסכון בזמן בציבורי.

ד. תוצאה:

אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו ה- 4.6.2019 או לפי רישומי שב"ס.

ב. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה בה הורשע.

ג. כמצוות סעיף 39א לפקודת התעבורה (נוסח חדש), בהעדר נסיבות מיוחדות, הנאשם יפסל מלהחזיק ולקבל רישיון נהיגה למשך שנתיים ואני מורה שהנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו לא יאוחר מתאריך 1.1.20.

ד. פסילת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על עבירה לפי סעיף 62 (3) לפקודת התעבורה.

ה. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן, בעל הרכב, עת/ 1 בסך 2,000 ₪ לא יאוחר מתאריך 1.12.19.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' חשוון תש"פ, 05 נובמבר 2019, במעמד הצדדים.